

DISCÒBOL (Miró)

Catalogació:

Cronologia: Cap al 450 a. C.

Estil: grec clàssic

Localització: Museu Nacional delle Terme (Roma)

Anàlisi material:

Dimensions: 1,53 m d'alt

Tècnica: talla en marbre. Fosa en bronze

Material: Marbre. (Còpia romana). Original en bronze

Formes: escultura exempta

Tipologia: dempeus

Miró

Context històric:

Miró va viure en l'època de màxim esplendor d'Atenes, quan la ciutat dirigia l'aliança militar de la Lliga de Delos per aturar l'amenaça dels perses. Treballà en la decoració de l'Acròpolis. La ciutat gastava molts diners en obres que li donaven prestigi. Van fer-se també moltes escultures, en homenatge als vencedors dels jocs atlètics, tot i que com veurem no buscaven assenblar-se a la persona, ja que els escultors d'aquesta època volien plasmar la bellesa ideal, l'home perfecte. Aquest va ser el cas de Miró.

Miró fou un escultor i bronzista de gran prestigi. Segons Plini fou deixeble d'Agelades, fonedor d'Argos. Les fonts el recorden per la varietat de la seva obra, pel seu empeny en reproduir la realitat i per la seva preocupació per la simetria, i també li censuren el desinterès per reflectir les emocions i la seva obsessió pel detalls superficials. Tot plegat no desmereix la seva obra, tant feia animals, com la vaca de l'Acròpolis d'Atenes, com grups escultòrics com figures exemptes. Una de les seves primeres obres conegudes és un Heracles de bronze, reproduït en petit tamany (Boston).

Les seves escultures es poden conèixer gràcies a les còpies romanes.

Cercar-ne més informació.

Cal recordar les **característiques de l'escultura clàssica**:

Proporció: Policlet va ser el teòric de la proporció amb els escrits que va fer sobre els canons (proporció matemàtica entre parts cos)

Escultura **equilibrada en l'expressió**. Fidies es qui ho representa millor.

Té **dinamisme**. Moviment (com per exemple el Discòbol de Miró)

Flexibilitat als membres de l'anatomia. Alternança de músculs tensos amb d'altres relaxats. **Contrapposto** (cames).

Eviten la simetria, a diferència de l'Arcaic. **Perd frontalitat**.

Transparència als vestits de dones, els homes segueixen nus.

El material segueix sent el **marbre o el bronze**.

Naturalisme, intent d'actituds naturals. Braços desenganxats del cos.

Descripció

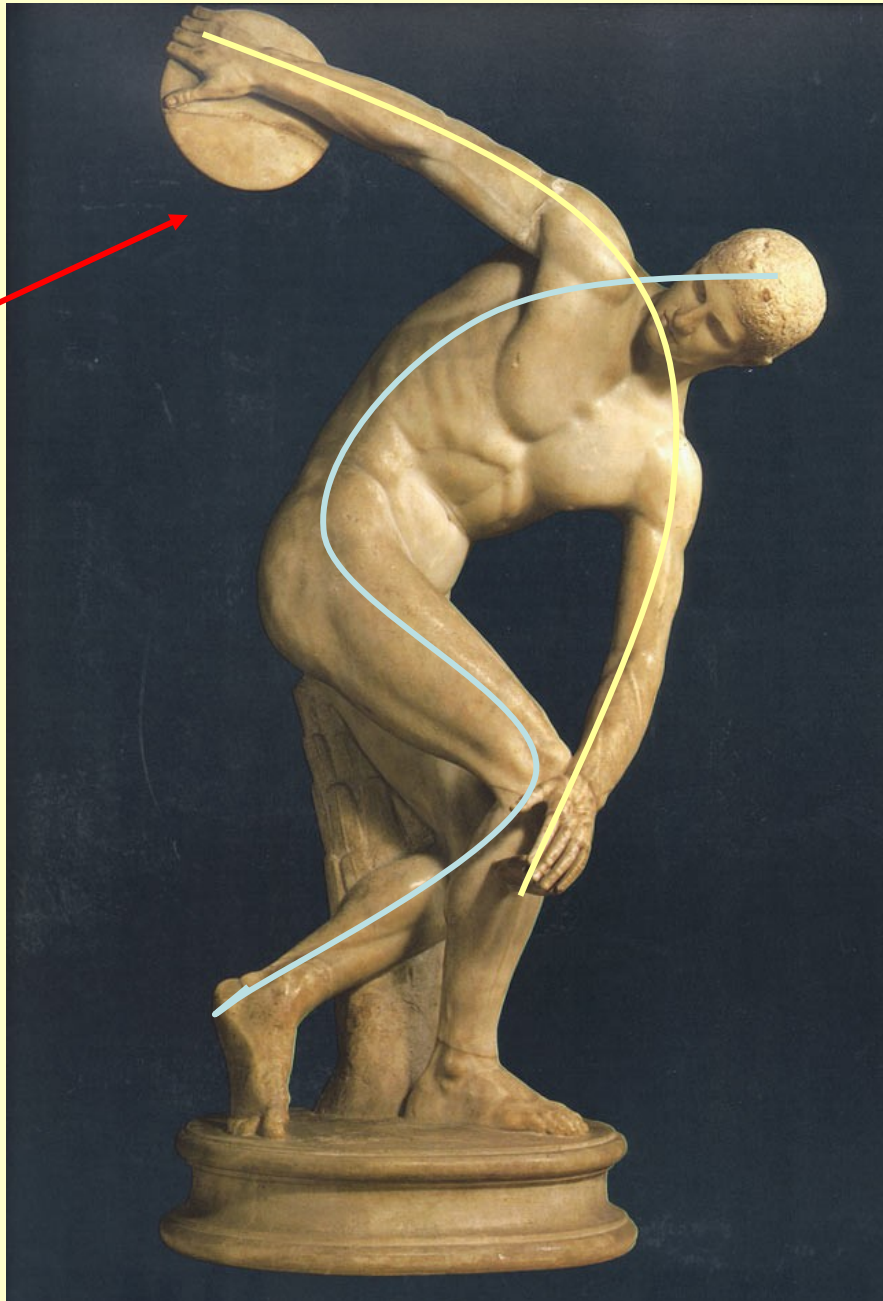

Elements formals:

El braç en el moment més alt, ens sentim obligats a acabar l'acció, agafa l'impuls pel llançament.

Figura concebuda per ser vista en un sol pla (frontal). La visió lateral o posterior la fa difícil de reconèixer.

És més la impressió de moviment que la postura real dels atletes llançadors de disc.

Instant immobilitzat

El cos descriu una "S" que va del cap al peu aixecat del terra, combinada amb un arc que descriuen els braços estesos

El torç no es correspon a l'acció vigorosa dels braços

Es rebutja la simetria i repetició de formes del període arcaic.\$

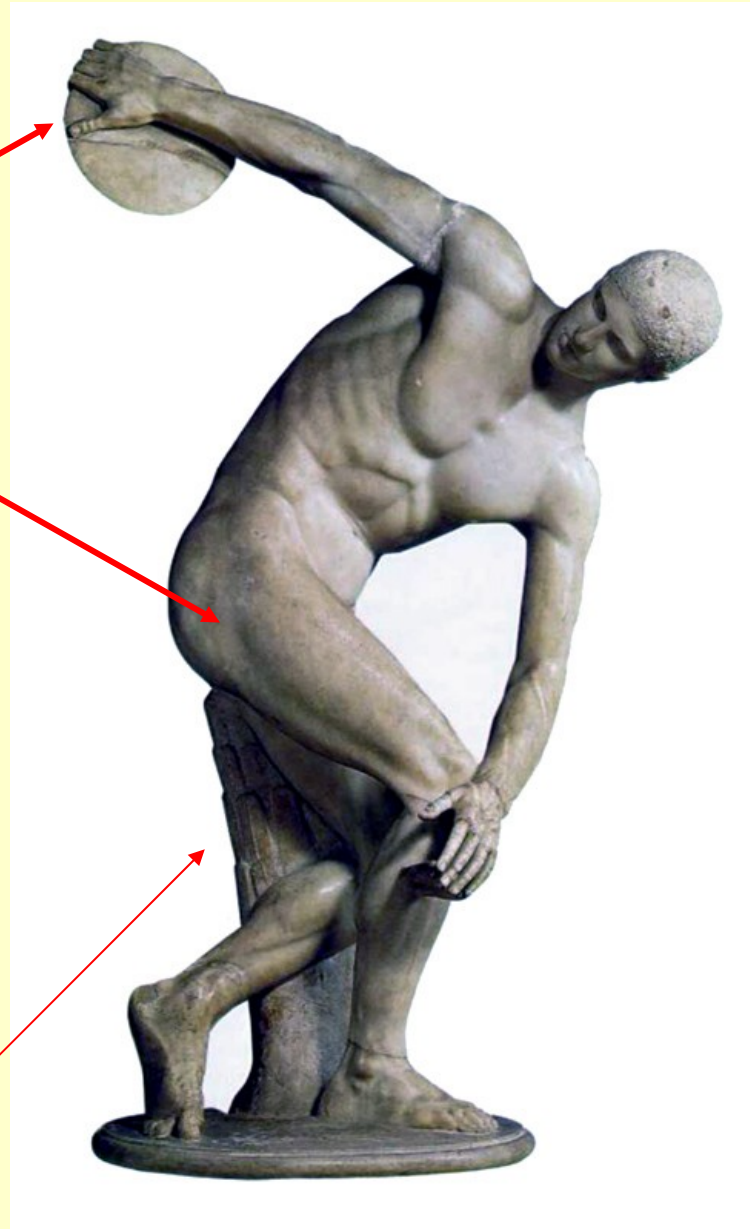
Composició equilibrada

El braç que manté el disc fa de contrapès amb la cama en la qual es recolza l'altre braç

Rhythmos: ordenació de les línies en moviment

Marca tots els músculs en tensió que participen del moviment (expressivitat del cos)

La copia en marbre requerí un suport que l'original en bronze no tenia.

Representació del moviment plenament resolta. Es distancia del hieratisme dels primers temps.

Composició a base de triangles (diagonals) i línies corbes.

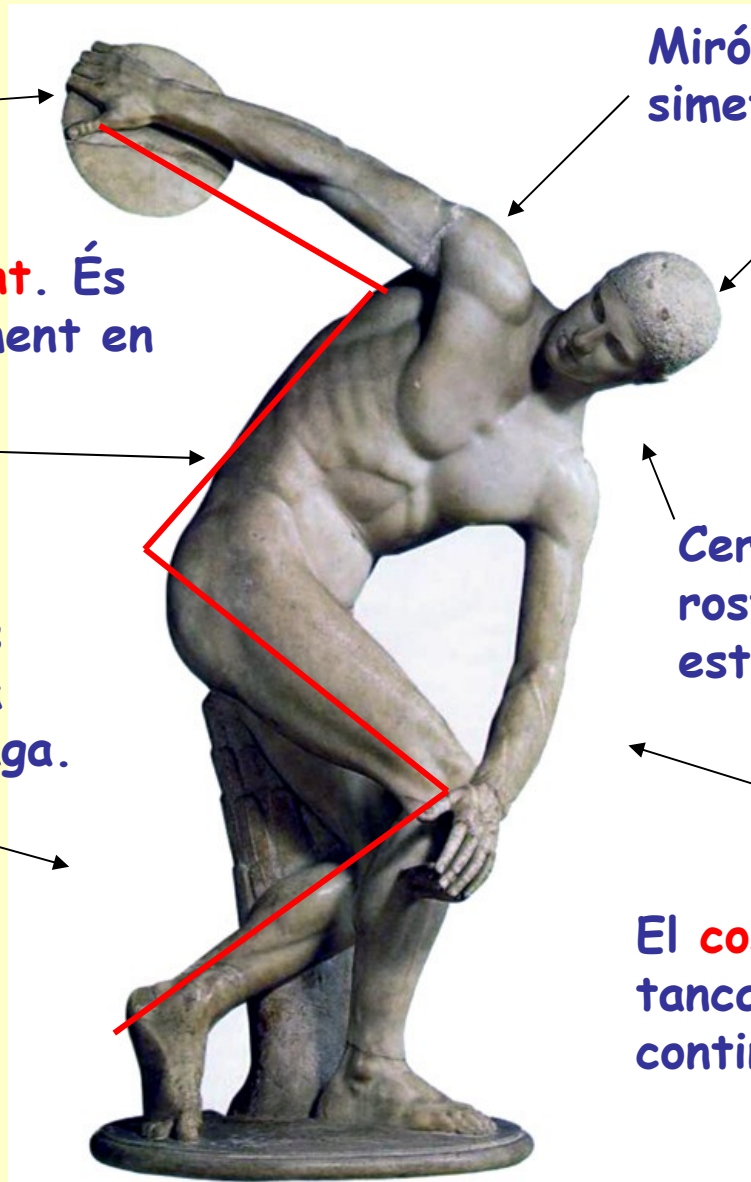
Accentuen sensació moviment

Jove atleta al precís moment de llençar el disc

Cos humà en **moviment**. És la captació del moviment en un instant fugaç.

El **costat esquerre** és angular i obert i està regit per una ziga-zaga.

Miró destacà com a bronzista. Còpia romana en marbre.

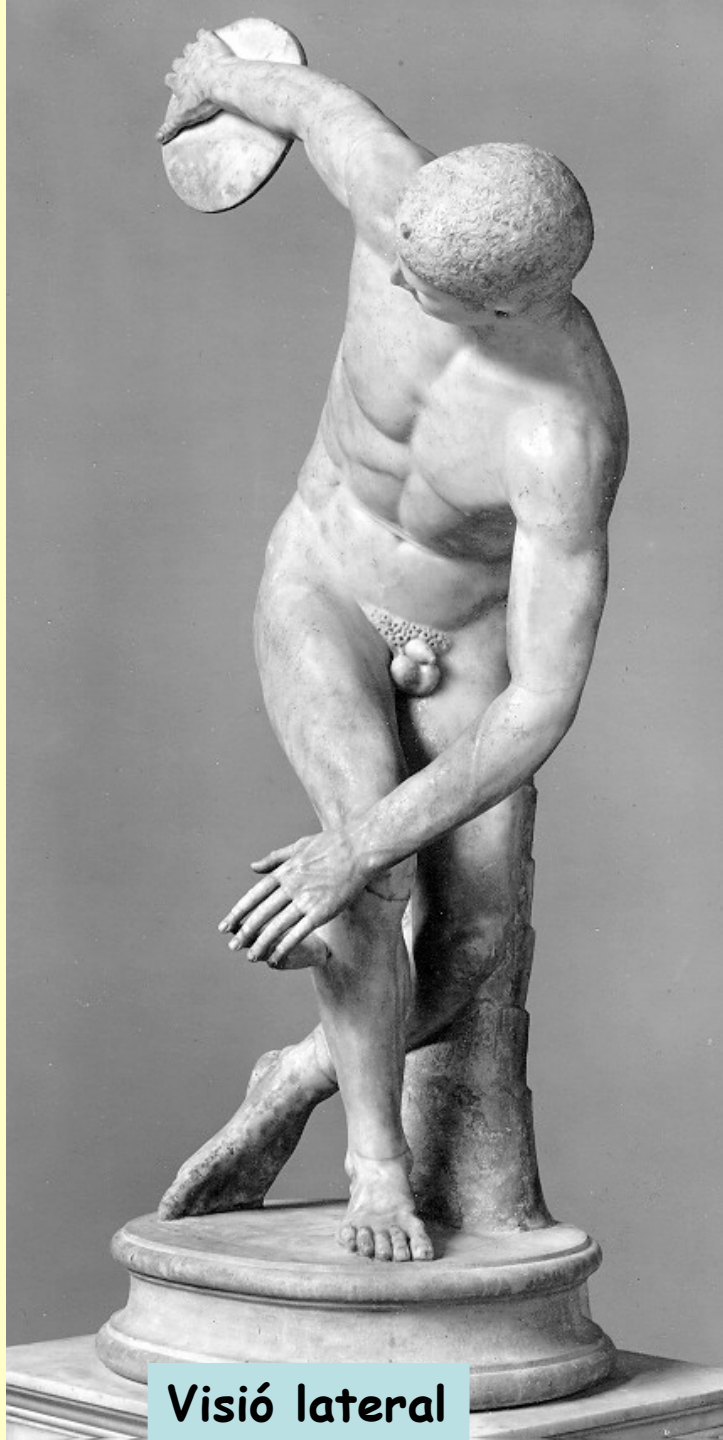
Miró volia evitar la simetria

Els cabells són com un casc de rínxols que no es diferencien els uns dels altres.

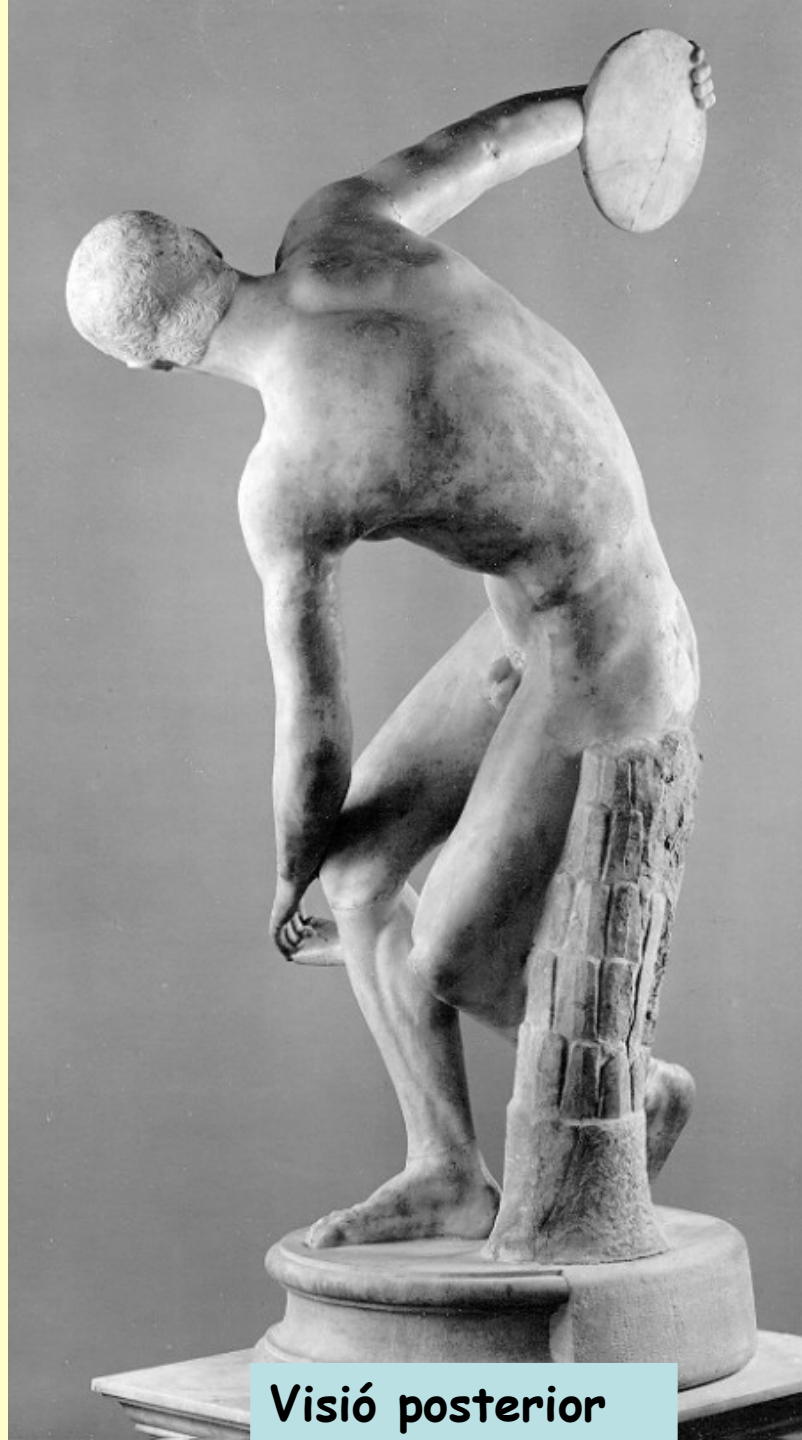
Certa calma inexpressiva al rostre. Somriure encara estereotipat com als Kouroi

El **costat dret** és llis i tancat, regit per una corba continua.

Composició plana, per ser mirada de front

Visió lateral

Visió posterior

Estil:

L'Atenes de mitjans del segle V a C no només tenia l'hegemonia política dins del món grec, sinó també l'artística, provocant una **unificació de criteris creatius** d'arquitectes, escultors i pintors i altres artistes. Era l'inici del període clàssic, de la recerca de la perfecció.

És evident el progrés en la resolució de problemes que s'estaven plantejant des del segle anterior per arribar a la síntesi perfecta, a l'**equilibri clàssic**, cosa que seria tasca de la següent generació.

El **Discòbol** s'inscriu dins del **classicisme inicial** i per això encara mostra elements del període arcaic: cap, somriure i cabells. Influències de la primera època també en l'anatomia, tot i que el cos respecta el cànon de Policlet. El Discòbol representà un **gran avanç en l'estudi del moviment, la tensió muscular i la integració de la figura en l'espai**. L'original era de bronze. Aquest material permetia que l'escultura s'aguantés sola, en canvi a la còpia en marbre s'hi va afegir un tronc per suportar-ne el pes, que s'inclina cap en davant.

Interpretació (Temàtica)

Representa **jove atleta** (Jacint? Que morí en uns jocs dedicats a Apol.lo) en la seva plenitud física. **Ideal atlètic de l'època.**

Moment decisiu d'un llançament de disc, quan es dóna el màxim desequilibri del cos. És un instant fugaç en que l'atleta es disposa a iniciar el gir per llançar el disc. Aquesta posició fou considerada aleshores com un gran avanç en la tècnica escultòrica. Va saber captar com ningú fins aleshores el moviment.

Recercà **formes noves**, que ja s'havien intentat abans, però els atletes es representaven drets, en el primer temps de l'acció del llançament, quan només balancejaven el disc. Miró ho feu en el segon temps de l'acció, quan fa una volta amb tot el cos sobre si mateix, a més de balancejar el disc, i afegeix tot l'esforç muscular que fa al tercer temps, el de llançar el disc.

Reconegut en l'antiguitat com un dels iniciadors del realisme, sense expressar emocions. És el llindar del classicisme

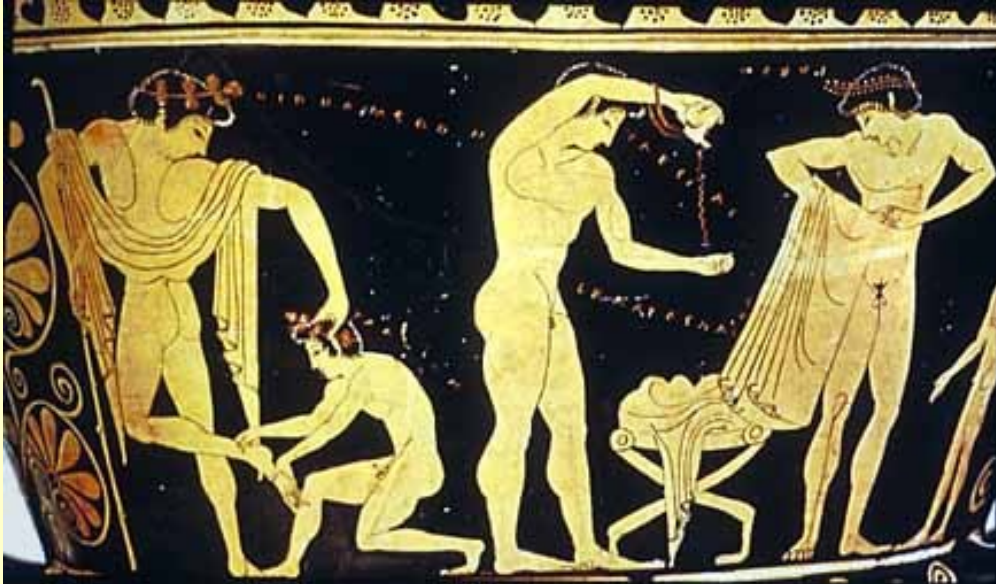
Miró feu una vaca, a l'Acropolis, que es confonia amb una real

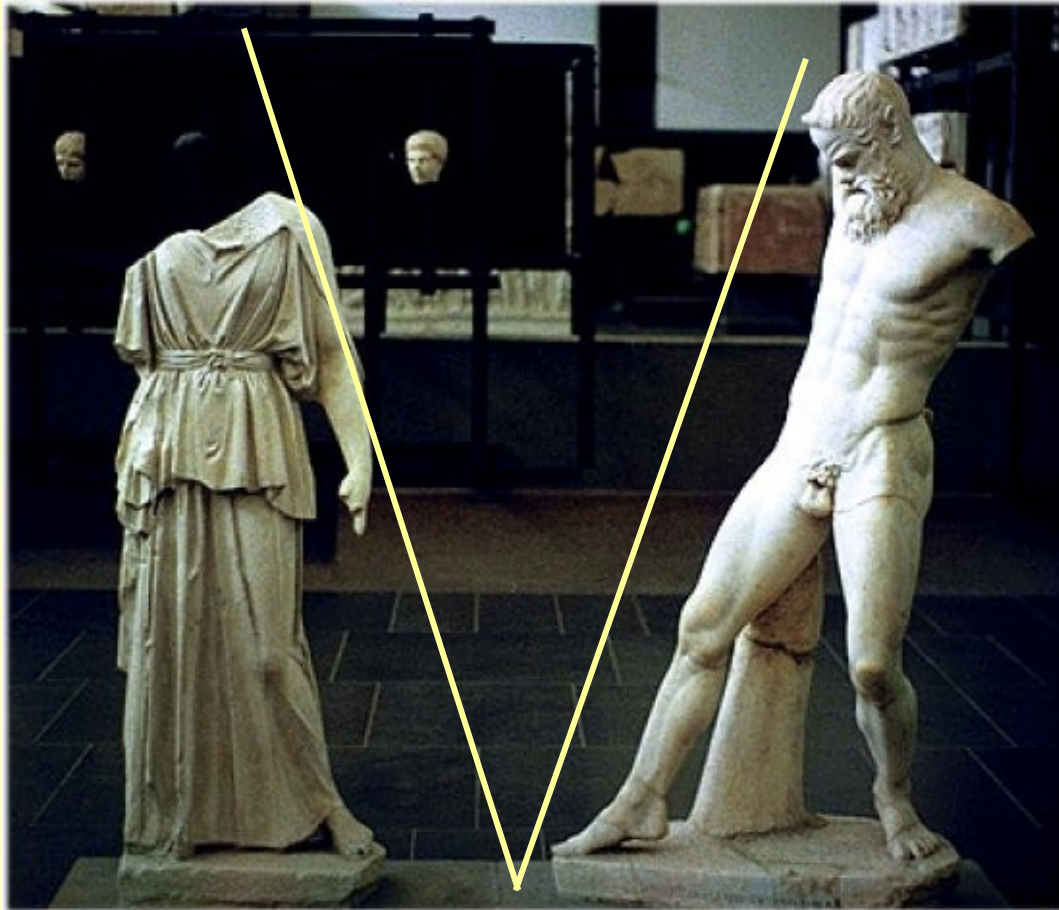
Funció

El Discòbol era destinat a ser exposat en públic, en llocs on tothom pogués veure qui havia guanyat una competició atlètica.

Demuestra la gran importància que per als grecs tenien els jocs atlètics i l'esport en general. Els atletes que hi participaven tenien una gran fama, i els seus cossos eren models de bellesa ideal. En el cas de Miró també aconseguir expressar el moviment en posicions violentes gràcies a l'observació d'aquests atletes en acció.

Altres obres de Miró

Atena i Marsias

**Minotaure d'un grup
perdut d'una font
d'Atenes**

Models i influències

Trencà canons de l'escultura arcaica, tot i que va partir d'aquests. També fou influït per vasos de ceràmica pintats i estatuets petites de bronze (bàsiques per entendre les grans escultures de marbre), on els artistes tenien més llibertat creativa i més facilitat tècnica, i on solucions que aportaren foren aplicades després en el marbre.

En el Discòbol avançà molt en l'estudi del moviment escultòric. La tensió muscular i la interacció amb l'espai circumdant foren innovacions decisives per el futur de l'escultura.

Representà els trets del cos humà a la manera dels antics egipcis, encara restes d'influència egípcia.

